

Nr 765

Av herrar **Nelander och Mundebo**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 30, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)*.

De nu pågående fastighetstaxeringarna kommer att medföra att taxeringsvärdena för det övervägande antalet fastigheter i landet kommer att höjas med avsevärda belopp. Detta i sin tur medför en höjning av den kommunala fastighetsbeskattningen liksom också en höjning av de vid inkomsttaxering schablonmässigt beräknade inkomsterna av en- och tvåfamiljsfastigheter.

I stort sett synes enighet råda om att den väntade kraftiga höjningen av taxeringsvärdena för flertalet fastigheter med åtföljande ökade skattebelastning för fastighetsägarna bör kompenseras genom en sänkning av repartitionstalet och procenttalet för beräkning av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter. Oenighet råder däremot beträffande hur mycket repartitionstalet och villaschablonen skall sänkas. Den av finansministern tillsatta utredningsmannen har föreslagit att repartitionstalet och villaschablonen skall sänkas från nuvarande 2,5 % till 2 %. Denna sänkning skulle motsvara en genomsnittlig höjning av taxeringsvärdena med 25 %. Emellertid torde höjningen av taxeringsvärdena i många fall väsentligt överstiga 25 %. För villor och fritidshus torde höjningar på upp till 80 % komma i fråga. Hur stora höjningarna slutligen kommer att bli, kan man veta först när materialet från fastighetstaxeringen är insamlat och bearbetat. Det måste därför beklagas att riksdagen redan nu tvingas ta ställning till frågan om fastställande av repartitionstal och villaschablon. Emellertid har utredningsmannen utgått ifrån att man kan uppskatta den genomsnittliga höjningen av taxeringsvärdena för en- och tvåfamiljsfastigheter till 40 %, varför en sänkning av repartitionstalet och villaschablonen för dessa fastigheter till 1,8 % vore nödvändig för att generellt eliminera verkningarna av taxeringsvärdeshöjningarna. Utredningsmannen har emellertid funnit, att det av praktiska skäl inte bör förekomma andra tal än 2,5, 2, 1,5 osv. och därför stannat för att föreslå att repartitionstalet och procentsatsen för inkomstberäkningen sätts till 2 % i stället för 1,8.

För vår del finner vi att det hade varit rimligare att härvidlag föreslå att talet sätts till 1,5, då talet 1,8 av praktiska skäl inte kunnat accepteras. Många villafastigheter drabbas av en betydligt kraftigare höjning av taxe-

ringsvärdena än 40 %, och dessa skulle om talet sätts till 1,5 % bli kompenserade i högre grad än vad som sker om talet sätts till 2 %.

Det har anförts att det är olämpligt att ha olika tal för olika slags fastigheter. Av den anledningen synes repartitionstalet böra sättas till 1,5 även för andra slags fastigheter än en- och tvåfamiljsfastigheter. Därigenom går man dessutom ytterligare ett steg på vägen mot en avveckling av den kommunala fastighetsbeskattningen, vilken reform riksdagen genom sänkningarna av repartitionstalet vid 1953 och 1957 års riksdagar tagit ställning för. Det inkomstbortfall för kommunerna, som härigenom uppkommer, bör kompenseras inom ramen för den kommunala skatteutjämningen.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

a) att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 30 måtte fastställa repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen och det procenttal som ligger till grund för inkomstbeskattningen i fråga om en- och tvåfamiljsfastigheter till 1,5 procent, samt

b) att vederbörande utskott måtte utarbета härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 16 mars 1965

Eric Nelander

Ingemar Mundebo